

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศได้ก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารโทรคมนาคมที่สามารถประมวลผลข้อมูลข่าวสารได้เร็วและสื่อสารกันได้ง่าย เทคโนโลยีที่กล่าวถึงรวมเรียกว่า ICT - Information and Communication Technology จึงมีบทบาทที่สำคัญต่อการศึกษามาก โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้ในระบบการศึกษาสมัยใหม่ ทำให้โลกในปัจจุบันเป็นโลกที่ไร้พรมแดน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ กันอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารยังได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันและการปฏิบัติงานขององค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้ทุกฝ่ายให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังจะเห็นได้จากการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติซึ่งได้มีการประกาศใช้นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศระยะแรกภายใต้นโยบาย IT 2000 โดยคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ได้เสนอภารกิจหลักเบื้องต้นที่รัฐควรดำเนินการโดยเร่งด่วน 3 ประการ ได้แก่ การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศแห่งชาติ การลงทุนในด้านการพัฒนาคุณภาพของพลเมือง การลงทุนในการบริหารและการบริการภาครัฐที่ดี (คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, 2545) โดยเร่งรัดพัฒนาและขยายระดับการสื่อสารในชนบทไทย รวมทั้งทบทวนและปฏิรูปกฎหมายโทรคมนาคมและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเร่งผลิตบุคลากรในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างจริงจัง ในทุกระดับและนโยบายการพัฒนาระบบสารสนเทศภาครัฐและการปรับปรุงบทบาทของภาครัฐเพื่อการบริหารที่ดีขึ้นและเพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมสารสนเทศที่แข็งแกร่ง โดยดำเนินโครงการระบบสารสนเทศภาครัฐให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2550 ให้ขยายระยะเวลาในการบังคับใช้แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย ฉบับที่ 1 ออกไปจนถึงปี พ.ศ. 2551 พร้อมทั้งมอบหมายให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประสานงานให้บุคลากรของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 รวมถึงกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระยะ พ.ศ. 2554-2563 ของประเทศไทย (ICT 2020) (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2552) โดยพบว่า แนวนโยบายหลักๆ ที่ถูกกล่าวถึงไว้ในนโยบายมี 7 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

การพัฒนาสังคมและชุมชน ความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น

นโยบายการพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจหลักในการพัฒนาคนหรือทรัพยากรมนุษย์ มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ จากยุทธศาสตร์ที่ได้นำเสนอไปแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า อิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ส่งผลต่อการบริหารจัดการการศึกษามากขึ้น ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตราที่ 63 ถึง 69 ซึ่งกล่าวถึง การนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ตั้งแต่การจัดสรรคลื่นความถี่ การสนับสนุนการผลิต การพัฒนาบุคลากร สิทธิในการพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยี การระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีทางการศึกษา ตลอดจนการจัดตั้งหน่วยงานกลางทางเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จากยุทธศาสตร์และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้บุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนจำเป็นต้องตระหนักและยึดถือภารกิจดังกล่าวเป็นภารกิจสำคัญ เนื่องจากครูผู้สอนเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยตรงและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของครูอยู่ตลอดเวลา ทำให้ครูไม่สามารถหลีกเลี่ยงกระแสของการเปลี่ยนแปลงและอิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศได้ ครูจึงจำเป็นต้องเสริมสร้างสมรรถภาพของตนเองทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อก่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยครูควรมีความรู้และทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับสูง รวมถึงความเข้าใจในพัฒนาการของการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอน เนื่องจากสมรรถภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะช่วยให้ผู้สอนมีความรู้อย่างกว้างขวาง มีวิสัยทัศน์ก้าวไกลเพื่อสามารถเป็นผู้แนะนำแก่ผู้เรียนได้ โดยมีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือหลักสำคัญในการเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ การเตรียมแผนการสอนและติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง นักเรียน และผู้บริหาร (จันทิมา แสงเลิศอุทัย, 2550) นอกจากครูจะมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนแล้ว ครูจะต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพควบคู่ไปด้วยเพื่อให้ตนเองมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้สามารถศึกษาค้นคว้า เรียนรู้ที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ปัญหาและหากจะพิจารณาถึงสภาพการณ์พัฒนาวิชาชีพครู ในระยะที่ผ่านมาจากรายงานการสังเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยสำนักงานโครงการพิเศษเพื่อการพัฒนาครู ผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา (สปศ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ระบุว่า สภาพวิชาชีพครูนั้น ประสบปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ปัญหาคุณภาพครูปรากฏอยู่ในระบบการผลิตครู การใช้ครู การพัฒนาครูและการรับรองมาตรฐานวิชาชีพครู นับตั้งแต่การขาดกลไกประสานระหว่างหน่วยผลิตครูและหน่วยใช้ครู ส่งผลให้การผลิตครูขาดทิศทางที่ชัดเจน งานผลิตครูได้รับการพัฒนาน้อยและดำเนินการ

ภายใต้กรอบทรัพยากรที่จำกัดและบุคลากรเดิม การจัดการศึกษาของหลักสูตรเน้นภาคทฤษฎี เนื้อหาและการเรียนในชั้นเรียนมากกว่าการฝึกปฏิบัติ การจัดการเรียนการสอนไม่เน้นการสร้างสรรค์ให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบเดิมมากกว่าการติดตามความก้าวหน้าใหม่ ๆ สร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วนกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้กับนักศึกษาครูยังขาดการประสานกับแกนนำนักวิชาการท้องถิ่นและชุมชน ทำให้บัณฑิตครูไม่สามารถเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพของตนให้เหมาะสม และนอกจากนี้หลักสูตรการผลิตครูยังขาดความเป็นเอกภาพ ในส่วนของการใช้ครูพบว่า มีการพัฒนาครูประจำการโดยการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพที่สำคัญน้อยกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ยังมีการเสนอแนวคิดว่า เป้าหมายของการผลิตครูนั้นจะต้องเป็นการผลิตครูให้มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงและจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงการฝึกหัดครูทั้งระบบ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดระบบการฝึกหัดครูที่หลากหลาย ทั้งนี้บทบาทครูในฐานะเป็นผู้บอกและตัวแทนของความรู้ในอดีตจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ครูควรมีบทบาทใหม่คือ นักสอนที่เน้นการสอนในลักษณะชี้แนะกระบวนการเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2538)

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสารมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนมีการนำเทคโนโลยีและสารสนเทศมาใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ข่าวสารเพื่อการศึกษาจากแหล่งการเรียนรู้ที่อยู่ห่างไกลโดยอาศัยอุปกรณ์การสื่อสาร ในอนาคตมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น วิวัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพิ่มมากขึ้นทั้งยังเป็นปัจจัยหลักต่อลักษณะการเรียนการสอนและบทบาทหน้าที่ของครูและผู้นเรียน สอดคล้องกับที่โจนส์ (Jones, 2002) ที่กล่าวว่า การพิจารณาว่านักศึกษาครูเข้าทำงาน คุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญของครู คือ ทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เนื่องจากเทคโนโลยีด้านการสื่อสารทำให้ครูสามารถเข้าถึงกับครูในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและยังเป็นการพัฒนาทักษะด้านการสอนของครูด้วย ดังนั้นกลไกสำคัญต่อการปรับเปลี่ยนที่ลงตัวการเรียนการสอน คือ ความสามารถหรือสมรรถนะของครูด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หากครูมีสมรรถภาพในเรื่องดังกล่าวแล้ว ครูย่อมแสวงหาและถ่ายทอดความรู้ของครูสอดคล้องกับที่ กิดานันท์ มะลิทอง (กิดานันท์ มะลิทอง, 2548) กล่าวว่า ครูไม่มีความรู้และทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างเพียงพอ อันจะทำให้การสอนไม่ได้ตามวัตถุประสงค์ และการศึกษาวิจัยของ ชมพูนุท ร่วมชาติ ได้ศึกษาเกี่ยวกับอนาคตภาพของหลักสูตรวิชาชีพครูในทศวรรษหน้า (2550-2555) พบว่า ทักษะเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของคุณลักษณะของครูด้านวิชาชีพครู (ชมพูนุท ร่วมชาติ, 2548)

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาซึ่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุมทางการ

ศึกษา ตั้งแต่วิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาอื่น (ตามที่ประกาศกำหนดในกฎกระทรวง) จะต้องปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้รับบริการ อันถือเป็นเป้าหมายหลักของการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพให้สมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงและได้รับการยอมรับ โดยมีครูสภาดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๙ (๑) ครูสภามีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพมาตรา ๙ (๑๑) (ฉ) กำหนดให้ครูสภามีหน้าที่ออกข้อบังคับครูสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและมาตรา ๔๙ กำหนดให้มีข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ประกอบด้วย (๑) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ (๒) มาตรฐานการปฏิบัติงาน (๓) มาตรฐานการปฏิบัติตนโดยการรับรองความชำนาญในการประกอบวิชาชีพตามหน้าที่ของครูสภาที่กำหนดในมาตรา ๙(๘) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งกำหนดให้ครูสภามีหน้าที่รับรองความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ รวมทั้งความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ โดยใช้มาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูพัฒนากระบวนการทำงาน กลยุทธ์ในการปฏิบัติวิชาชีพทางการศึกษาของตนให้มีคุณภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาให้เกิดความเชี่ยวชาญลึกซึ้งเฉพาะด้านในการปฏิบัติวิชาชีพที่รับผิดชอบ ซึ่งสามารถเข้ารับการประเมินเพื่อให้ครูสภารับรองความชำนาญในการประกอบวิชาชีพได้ โดยออกกฎหมายราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๗๖ ง หน้า ๔๐ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ โดยกำหนดให้ครูมีมาตรฐานความรู้ ได้แก่ (สำนักงานมาตรฐานวิชาชีพ, 2548)

- (๑) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
- (๒) การพัฒนาหลักสูตร
- (๓) การจัดการเรียนรู้
- (๔) จิตวิทยาสำหรับครู
- (๕) การวัดและประเมินผลการศึกษา
- (๖) การบริหารจัดการในห้องเรียน
- (๗) การวิจัยทางการศึกษา
- (๘) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- (๙) ความเป็นครู

จากมาตรฐานความรู้จะเห็นได้ว่า มาตรฐานความรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเป็นมาตรฐานความรู้ด้านหนึ่งที่ครูจะต้องมีความรู้ซึ่งนั่น หมายถึง ครูจะต้องมีสมรรถนะด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาโดยควรให้ความสำคัญกับมาตรฐานความรู้ดังกล่าว

จากสภาพปัญหาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความจำเป็นข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ การศึกษาสมรรถนะด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของครู เพื่อ ได้ทราบสถานภาพด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของครูใน 14 จังหวัดภาคใต้ เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาวางแผน ปรับปรุงสมรรถนะด้านการใช้ และการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจสมรรถนะด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ของครูจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ ประสบการณ์การสอน จังหวัด ตำแหน่ง วิทยฐานะและกลุ่ม สาระการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ การศึกษาของครูจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ ประสบการณ์การสอน จังหวัดและตำแหน่ง วิทยฐานะ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทาง การศึกษาของครูจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ ประสบการณ์การสอน จังหวัด ตำแหน่ง วิทยฐานะ และกลุ่มสาระการเรียนรู้

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบสมรรถนะด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ของครู ใน 14 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งสามารถนำมาปรับการพัฒนาสมรรถนะของครูด้านการใช้และพัฒนา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของครู 14 จังหวัดภาคใต้
2. เป็นแนวทางให้กับผู้เกี่ยวข้องการพัฒนาวิชาชีพครูนำไปใช้ในการวิจัยและพัฒนาสมรรถนะ ด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของครู
3. เป็นการเริ่มต้นเพื่อการวิจัยและพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและ เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของครู

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. ในการสำรวจข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัยนั้น ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศและผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ครูประจำการที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใน 14 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 4,467 คน

3.. กลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 681 แห่ง ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยร้อยละและกำหนดให้แต่ละโรงเรียนมีกลุ่มตัวอย่าง 2 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1,362 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

นิยามศัพท์เฉพาะ

สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ทักษะและเจตคติ โดยความรู้ หมายถึง ความรู้ที่บุคคลได้เรียนรู้มา ความเข้าใจของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ทักษะ หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำได้และฝึกปฏิบัติเป็นงานประจำจนเกิดความชำนาญ และเจตคติ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้น

นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา หมายถึง การใช้สื่อคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ซอฟต์แวร์และอุปกรณ์ร่วมกับอุปกรณ์ร่วม เพื่อใช้งานประมวลผล จัดเก็บข้อมูล นำเสนอข้อมูล รวมถึงการใช้เครือข่ายและเทคโนโลยีรูปแบบต่าง ๆ ในการสื่อสารข้อมูล ซึ่งทั้งหมดนำมาใช้ในการสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียน

สมรรถนะด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของครู หมายถึง ความสามารถของครูด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการและการพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ทักษะและเจตคติทางด้านด้านการใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง เนื้อหา สาระเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของครูที่ได้เรียนรู้มา รวมทั้งข้อมูลข่าวสารและความเข้าใจของครูที่มีต่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎี เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาที่

ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ , เทคโนโลยีและสารสนเทศ , การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีและสารสนเทศ , แหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ , การออกแบบ การสร้าง การนำไปใช้ การประเมินและการปรับปรุงนวัตกรรม

2. ทักษะ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้และความเชี่ยวชาญทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ซึ่งเกิดจากการฝึกฝนและปฏิบัติมาเป็นอย่างดีจนเกิดความชำนาญ ประกอบด้วยทักษะด้าน

2.1 การแสวงหาความรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ที่กระทำการผ่านแหล่งเรียนรู้และสามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ต้องการ

2.2 การพัฒนานวัตกรรม หมายถึง ความสามารถของครูในการนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ที่ได้จากการศึกษา รวบรวมมาเป็นสิ่งที่มีความรู้ที่ถูกต้อง

2.3 การจัดเก็บและการสืบค้น หมายถึง ความสามารถในการค้นหาข้อมูล โดยการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

2.4 การบูรณาการ หมายถึง ความสามารถของครูในการนำข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กัน มาใช้งานร่วมกันกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

2.5 การสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของครูในการแลกเปลี่ยน ถ่ายทอดความรู้ ผ่าน นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

3. เจตคติทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมให้แสดงออกถึงการเห็นคุณค่า เป็นประโยชน์ สนใจ ใส่ใจ โดยครูที่มีเจตคติทางบวกด้านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาประกอบด้วย

3.1 สนใจ ใฝ่รู้เกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

3.2 ฝึกฝนและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3.3 สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

3.4 พยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

3.5 มีความมั่นใจในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

4. ครู หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน ในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้

5. การใช้และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา หมายถึง แนวคิด ทฤษฎี เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา, เทคโนโลยีและสารสนเทศ,การวิเคราะห์ปัญหาการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีและสารสนเทศ, แหล่งเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้,การออกแบบ การสร้าง การนำไปใช้ การประเมินและปรับปรุงนวัตกรรม ,การเลือกใช้ ออกแบบ สร้างและปรับปรุงนวัตกรรม ,การแสวงหาแหล่งเรียนรู้,การประยุกต์ใช้งานนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาและการใช้เครื่องมือสื่อสาร